

“मीठे बच्चे- बुद्धिमा एक बाबाको स्थायी याद रह्यो भने यो पनि अहो सौभाग्य हो।”

प्रश्न:- जो बच्चाहरूलाई सेवाको सोख हुन्छ उनीहरूको निशानी के हुन्छन् ?

उत्तर:- उनीहरू मुखबाट ज्ञान नसुनाइकन रहन सक्दैनन्। उनीहरूले रूहानी सेवामा हड्डी-हड्डी स्वाहा गर्छन्। उनलाई रूहानी ज्ञान सुनाउँदा धेरै खुशी हुन्छ। खुशीमा नै नाचिरहन्छन्। उनीहरूले आफूभन्दा ठूलाको धेरै सम्मान राख्छन्, उनीहरूबाट सिकिरहन्छन्।

गीत:- बदल जाए दुनियाँ.....

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गीतका दुई लाइन सुने। यो प्रतिज्ञाको गीत हो। जस्तै, कसैको विवाहको लागि पक्का गर्दा- यो प्रतिज्ञा गर्छन् हामी स्त्री-पुरुष कहिल्यै पनि छुटिने छैनौं। कसैको आपसमा मन मिलेन भने छोडिपनि दिन्छन्। यहाँ तिमी बच्चाहरूले कोसँग प्रतिज्ञा गर्छौं? ईश्वरसँग। उहाँसँग तिमी बच्चाहरूको वा सजनीहरूको सगाई भएको छ। तर जसले यस्तो विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ, उहाँलाई पनि छोडिदिन्छन्। यहाँ तिमी बच्चाहरू बसेका छौ, जान्दछौ- अब बेहदको बापदादा आउँदै हुनुहुन्छ। यो तिम्रो अवस्था यहाँ रहन्छ, बाहिर सेवाकेन्द्रमा त रहन सक्दैन। यहाँ तिमीले सम्भन्ध्यौ- बापदादा आउनु भएको छ। बाहिर सेवाकेन्द्रमा सम्भन्ध्यन्- बाबाले चलाउनु भएको मुरली आएको छ। यहाँ र त्यहाँमा धेरै फरक हुन्छ किनकि यहाँ बेहदको बापदादाको सम्मुख बसेका छौ। वहाँ त सम्मुख हुँदैनौ। चाहन्छन् सम्मुख गएर मुरली सुनौं। यहाँ बच्चाहरूको बुद्धिमा आउँछ- बाबा आउनु भयो। जसरी अरू सतसङ्ग हुन्छन्, वहाँ त सम्भन्ध्यन्- फलाना स्वामी आउनुहुन्छ। तर यो ख्याल पनि सबैको एकरस हुँदैन। कैंयौको बुद्धियोग त अरू तर्फ भट्किइरहन्छ। कसैलाई पति याद आउँछ, कसैलाई सम्बन्धी याद आउँछ। बुद्धियोग एक गुरुसँग पनि टिक्दैन। कोही बिरलै हुन्छ, जो स्वामीको यादमा बसेको हुन्छ। यहाँ पनि यस्तै हो। यस्तो होइन, सबै शिवबाबाको यादमा रहन्छन्। बुद्धि कहीं न कहीं दौडिरहन्छ। मित्र-सम्बन्धी आदि याद आउँछन्। पूरा समय एकै शिवबाबाको यादमा रह्यो भने त अहो सौभाग्य। स्थायी यादमा त कोही बिरलै रहन्छन्। यहाँ बाबाको सम्मुख रहनाले त धेरै खुशी हुनुपर्छ। अतीन्द्रिय सुख गोपी वल्लभका गोप, गोपीहरूसँग सोध, यो यहाँको नै गायन हो। यहाँ तिमी बाबाको यादमा बसेका छौ, जान्दछौ- अहिले हामी ईश्वरको गोदमा छौं फेरि दैवी गोदमा हुन्छौं। हुन त कसैको बुद्धिमा सेवाका ख्याल पनि चल्छन्। यो चित्रमा यो सुधार गरौं, यो लेखौं। तर राम्रा बच्चाहरूले सम्भन्ध्यन्- अहिले त बाबाको कुरा सुन्नु छ। अरू कुनै पनि संकल्प आउन दिदैनन्। बाबा ज्ञान रत्नले भोली भर्न आउनु भएको छ, त्यसैले बाबासँग नै बुद्धिको योग लगाउनु छ। नम्बरवार धारणा गर्नेवाला त हुन्छन् नै। कोहीले राम्ररी सुनेर धारणा गर्छन्। कोहीले कम धारणा गर्छन्। बुद्धियोग अरू तर्फ दौडिरहन्छ भने धारणा हुँदैन। कच्चा रहन्छन्। एक-दुई पटक मुरली सुने, धारणा भएन भने फेरि त्यो बानी पक्का हुन्छ। फेरि जतिसुकै सुनिरहे पनि धारणा हुँदैन। कसैलाई सुनाउन सक्दैनन्। जसलाई धारणा हुन्छ, उनलाई सेवाको सोख हुन्छ। उमंग रहन्छ, सोच्दछ- गएर धन दान गरूँ किनकि यो धन त एक बाबा सिवाय अरूको पासमा छैन। बाबाले यो पनि जान्नुहुन्छ- सबैलाई धारणा हुन सक्दैन। सबै एकरस उच्च पद पाउन सक्दैनन् यसैले बुद्धि अरू तर्फ भट्किरहन्छ। भविष्यमा तकदिर त्यति उच्च बन्दैन। कोहीले फेरि स्थूल सेवामा आफ्नो हड्डी-हड्डी दिन्छन्। सबैलाई राजी गर्छन्। जसरी

२०७२ माघ २६ मंगलबार ९-०२-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

भोजन पकाउँछन् खुवाउँछन्। यो पनि विषय हो नि। जसलाई सेवाको सोख हुन्छ, ऊ मुखले नबोली रहन सक्दैन। फेरि बाबाले देख्नु पनि हुन्छ, देह-अभिमान त छैन ? ठूलाको सम्मान राख्छन् वा राख्दैनन् ? ठूला महारथीको सम्मान त राख्नुपर्छ। हो, कोही-कोही त साना पनि होसियार छन् भने हुन सक्छ, ठूलाले उनको सम्मान राख्नुपर्छ किनकि उनको बुद्धिले छलाङ्ग लगाउँछ। सेवाको सोख देखेर बाबालाई पनि खुशी हुन्छ नि, यसले राम्रो सेवा गर्छ। सारा दिन प्रदर्शनीमा सम्झाउने अभ्यास गर्नुपर्छ। प्रजा त धेरै बन्छन् नि, अरू कुनै उपाय नै छैन। सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी, राजा, रानी, प्रजा सबै यहाँ बन्छन्। कति सेवा गर्नुपर्छ। बच्चाहरूको बुद्धिमा यो त छ— अहिले हामी ब्राह्मण बनेका छौं। घर गृहस्थमा रहनाले हरेकको अवस्था त आफ्नै रहन्छ नि। घरबार त छोडनु छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— घरमै बस तर बुद्धिमा यो निश्चय राख्नुपर्छ, पुरानो दुनियाँ त खतम भए जत्तिकै छ। अब बाबासँग हाम्रो काम छ। यो पनि जान्दछौं— कल्प पहिला जसले ज्ञान लिएका थिए, उनैले लिन्छन्। सेकेण्ड बाई सेकेण्ड हुबहु दोहोरिइरहेको छ। आत्मामा ज्ञान रहन्छ नि। बाबाको पासमा पनि ज्ञान छ। तिमी बच्चाहरू पनि बाबा जस्तो बन्नु छ। प्वाइन्ट धारणा गर्नु छ। सबै प्वाइन्ट एकै समयमा सम्झाउँदैन। विनाश पनि सामुन्ने खडा छ। यो त्यही विनाश हो। सत्ययुग-त्रेतामा त कुनै लडाईं हुँदैन। त्यो त पछि जब धेरै धर्म हुन्छन्, सेना आदि आउँछन् तब लडाईं शुरू हुन्छ। सबैभन्दा पहिला आत्माहरू सतोप्रधानबाट गिर्छन् अनि सतो, रजो, तमोको स्टेज हुन्छ। यो सबै बुद्धिमा राख्नुपर्छ— कसरी राजधानी स्थापना भइरहेको छ। यहाँ बसेका छौ, बुद्धिमा राख्नु छ— शिवबाबा आएर हामीलाई खजाना दिनुहुन्छ, जसलाई बुद्धिमा धारणा गर्नु छ। राम्रा-राम्रा बच्चाहरूले नोट पनि लेख्छन्। लेख्नु राम्रो हो, तब बुद्धिमा टपिक्स आउँछ। आज यस टपिक्समा सम्झाउँछु। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमीलाई कति खजाना दिएको थिएँ। सत्ययुग-त्रेतामा तिम्रो पासमा अथाह धन थियो। फेरि वाम मार्गमा जानाले त्यो कम हुँदै गयो। खुशी पनि कम हुँदै गयो। केही न केही विकर्म हुन थाल्छ। भर्दा-भर्दा कला कम हुँदै जान्छ। सतोप्रधान, सतो, रजो, तमोको अवस्था हुन्छन्। सतोबाट रजो आउँदा यस्तो होइन भट्ट आइहाल्छन्। बिस्तार-बिस्तारै भर्छन्। तमोप्रधानमा पनि बिस्तारै-बिस्तारै सिँढी भर्दै जान्छौ, कला कम हुँदै जान्छ। दिन-प्रतिदिन कम हुँदै जान्छ। अब छलाङ्ग मार्नुपर्छ। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु छ, यसको लागि समय चाहिन्छ। गायन पनि छ— चढे तो चाखे वैकुण्ठ रस.... कामको चोट लाग्यो भने एकदम चकनाचूर हुन्छन्। हड्डी-हड्डी टुट्छ। कोही मनुष्यले आफ्नो जीवघात गर्छन्, आत्मघात होइन, जीवघात भनिन्छ। यहाँ त बाबासँग वर्सा प्राप्त गर्नु छ। बाबालाई याद गर्नु छ किनकि बाबाबाट बादशाही मिल्छ। आफूसँग सोध्नु छ— मैले बाबालाई याद गरेर भविष्यको लागि कति कमाई गरें ? कति अन्धाको लठ्ठी बनें ? घर-घरमा सन्देश दिनुपर्छ— अब यो पुरानो दुनियाँ बदलिइरहेको छ। बाबाले नयाँ दुनियाँको लागि राजयोग सिकाइरहनु भएको छ। सिँढीमा सबै देखाइएको छ। यो बनाउन मेहनत लाग्छ। सारा दिन ख्याल चलिरहन्छ, यस्तो बनाऔं जुन सबैले बुझ्न सकून्। सारा दुनियाँ त आउँदैन। देवी-देवता धर्मका मात्रै आउँछन्। तिम्रो सेवा त धेरै चल्नेछ। तिमीले त जान्दछौ— हाम्रो यो क्लास कहिलेसम्म चल्छ। उनले त कल्पको आयु लाखौं वर्ष भन्छन्। शास्त्र आदि सुनाइरहन्छन्। सम्झन्छन्— जब अन्त्य हुन्छ, तब सबैका सदगति दाता आउनुहुन्छ र जो हाम्रा शिष्य छन्, उनको गति हुन्छ फेरि हामी पनि गएर ज्योतिमा समाहित हुन्छौं। तर यस्तो त हुँदैन। तिमीले अहिले

जान्दछौ- हामी अमर बाबाद्वारा सच्चा-सच्चा अमरकथा सुनिरहेका छौं। अमर बाबाले जे भन्नुहुन्छ त्यो मान्नु पनि छ। केवल भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर, पवित्र बन। नत्र सजाय पनि धेरै खानुपर्छ। पद पनि कम मिल्छ। सेवामा मेहनत गर्नुपर्छ। जसरी दधीचि ऋषिको उदाहरण छ। हड्डी पनि सेवामा दिए। आफ्नो शरीरको पनि ख्याल नगरेर सारा दिन सेवामा रहनु, त्यसलाई भनिन्छ सेवामा हड्डी दिनु। एउटा छ शारीरिक हड्डी सेवा, दोस्रो छ रूहानी हड्डी सेवा। रूहानी सेवाधारीले रूहानी ज्ञान नै सुनाउँछन्। धन दान गर्दै खुशीमा नाँचिरहन्छन्। दुनियाँमा मनुष्यले जो सेवा गर्छन्, त्यो सबै हो शारीरिक। शास्त्र सुनाउँछन्, त्यो कुनै रूहानी सेवा त होइन। रूहानी सेवा त केवल बाबाले आएर सिकाउनु हुन्छ। रूहानी बाबा आएर रूहानी आत्माहरूलाई पठाउनु हुन्छ।

तिमी बच्चाहरूले अहिले तयारी गरिरहेका छौ, सत्ययुगी नयाँ दुनियाँमा जानको लागि। वहाँ तिमीबाट कुनै विकर्म हुँदैन। त्यो हो नै रामराज्य। वहाँ हुन्छन् नै थोरै। अहिले त रावण राज्यमा सबै दुःखी छन् नि। यो सारा ज्ञान पनि तिम्रो बुद्धिमा छ, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। यस सिँढीको चित्रमा नै सारा ज्ञान आउँछ। बाबा भन्नुहुन्छ- यो अन्तिम जन्म पवित्र बन, तब पवित्र दुनियाँको मालिक बन्छौ। तिमिले यस्तो सम्झाउनुपर्छ, जसबाट मनुष्यलाई थाहा होस्- हामी सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बनेका हौं, फेरि यादको यात्राबाट नै सतोप्रधान बन्छौं। देखेपछि बुद्धि चल्छ, यो ज्ञान कसैको पासमा छैन। भन्छन्- यस सिँढीमा अरू धर्मको समाचार कहाँ छ? त्यो फेरि यो सृष्टि-चक्रमा लेखेको छ। उनीहरू नयाँ दुनियाँमा त आउँदैनन्। उनीहरूलाई शान्ति मिल्छ। हिन्दूहरू नै स्वर्गमा थिए नि। बाबा पनि यहाँ आएर राजयोग सिकाउनु हुन्छ त्यसैले भारतवर्षको प्राचीन योग सबैले चाहन्छन्। यी चित्रबाट उनीहरूले स्वयं पनि बुझ्नेछन्। अवश्य नयाँ दुनियाँमा केवल भारतवर्ष थियो। आफ्नो धर्मलाई पनि बुझ्नेछन्। हुन त क्राइष्ट आए, धर्म स्थापना गर्न। यस समय उनी पनि तमोप्रधान छन्। यो रचयिता र रचनाको कति ठूलो ज्ञान छ।

तिमीले भन्न सक्छौ- हामीलाई कसैको पैसाको आवश्यकता छैन। पैसा हामीले के गर्ने? तिमीले पनि सुन, अरूलाई पनि सुनाऊ। यी चित्र आदि छपाऊ। यी चित्रबाट काम लिनु छ। हल बनाऊ, जहाँ यो ज्ञान सुनाउन सकियोस्। बाँकी मैले पैसा लिएर के गर्ने? तिम्रै घरको कल्याण हुन्छ। तिमीले केवल प्रबन्ध गर। धेरै आएर भन्छन्- रचयिता र रचनाको ज्ञान त धेरै राम्रो छ। यो त मनुष्यहरूले नै बुझ्नु छ। बेलायतवाला पनि यो ज्ञान सुनेर धेरै मन पराउँछन्। धेरै खुशी हुन्छन्। सम्झन्छन्- हामीले पनि बाबाको साथमा योग लगायौ भने विकर्म विनाश हुन्छ। सबैलाई बाबाको परिचय दिनुपर्छ। बुझ्नेछन्- यो ज्ञान त ईश्वर बाहेक अरू कसैले दिन सक्दैन। भन्दछन्- खुदाले बहिस्त स्थापना गर्नुभयो तर उहाँ कसरी आउनुहुन्छ, यो कसैलाई पनि थाहा छैन। तिम्रो कुरा सुनेर खुशी हुन्छन् फेरि पुरुषार्थ गरेर योग सिक्नेछन्। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नको लागि पुरुषार्थ गर्नेछन्। सेवाको लागि धेरै ख्याल गर्नुपर्छ। यहाँ गरेर देखाऊ तब बाबाले बाहिर पनि पठाउनु हुन्छ। यो मिसन जानेछ। अहिले त समय बाँकी छ नि। नयाँ दुनियाँ बन्न कुनै समय कहाँ लाग्छ र! कहीं पनि भूकम्प आदि जान्छ भने २-३ वर्षमा नै नयाँ घर भवन आदि बनाउँछन्। कामदार धेरै छन्, सामान सारा तयार छ भने बन्नमा ढिलो कहाँ हुन्छ र! बेलायतमा घर कसरी बन्छन्- मिनेट मोटर। स्वर्गमा कति छिटो बन्छन् होला। सुन-चाँदी आदि तिमीलाई धेरै मिल्छ। खानीबाट तिमीले सुन, चाँदी, हीरा लिएर आउँछौ। कला (सीप) सबै सिकिरहेका छन्। विज्ञानको कति

२०७२ माघ २६ मंगलबार ९-०२-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन घमण्ड चलिरहेको छ। यो विज्ञान वहाँ काममा आउँछ। यहाँ सिक्नेले, फेरि अर्को जन्म वहाँ लिन्छन् र यसलाई काममा ल्याउँछन्। त्यतिबेला त सारा दुनियाँ नयाँ हुन्छ, रावण राज्य खतम हुन्छ। ५ तत्त्व पनि नियम अनुसार सेवामा रहन्छन्। स्वर्ग बन्छ। वहाँ कुनै यस्तो उपद्रव हुँदैन, रावण राज्य नै हुँदैन, सबै सतोप्रधान हुन्छन्।

सबैभन्दा राम्रो कुरा हो तिमी बच्चाहरूको बाबासँग धेरै प्यार हुनुपर्छ। बाबाले खजाना दिनुहुन्छ। त्यसलाई धारण गरेर अरूलाई दान दिनु छ। जति दान दियो त्यति जम्मा हुँदै जान्छ। सेवा नै गर्दैनौ भने धारणा कसरी हुन्छ? सेवामा बुद्धि चल्नुपर्छ। सेवा त धेरै हुन सक्छ। दिन-प्रतिदिन उन्नति हुँदै जान्छ। आफ्नो पनि उन्नति गर्नु छ। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सदा रूहानी सेवामा तत्पर रहनु छ। ज्ञान धन दान गरेर खुशीमा नाँच्नु छ। स्वयंले धारण गरेर अरूलाई गराउनु छ।
- २) बाबाले जुन ज्ञानको खजाना दिनुहुन्छ, त्यसबाट आफ्नो भोली भर्नु छ। टिपोट गर्नु पर्छ। फेरि टपिक्समा सम्झाउनु छ। ज्ञान धनको दान गर्नको लागि उत्साहित हुनुपर्छ।

वरदानः— सर्वको दिलको राजलाई जानेर सर्वलाई राजी (प्रसन्न) गर्ने सदा विजयी भव

विजयी बन्नको लागि हरेकको दिलको राजलाई जान्नु छ। कसैको मुखद्वारा निस्कने आवाजबाट उसको दिलको राजलाई जान्यौ भने विजयी बन्न सक्छौ तर दिलको राजलाई जान्नको लागि अन्तर्मुखता चाहिन्छ। जति अन्तर्मुखी रहन्छौ, त्यति हरेकको दिलको रहस्यलाई जानेर उसलाई राजी गर्न सक्छौ। राजी गर्नेहरू नै विजयी बन्छन्।

स्लोगनः— वैराग्य यस्तो योग्य धर्ती हो, जसमा जुन फल राखे पनि त्यो अवश्य फलिभूत हुन्छ।